Sakspapir Kina

Hovedstad: Beijing
Språk: Mandarin (offisielt), Yue (kantonesisk).
Innbyggere: 1,42 milliarder.
Forventet levealder: 75,5 år for menn og 81 år for kvinner.
BNP per person: 21 476 PPP-dollar. Land nr. 77 av 192 på indeksen for menneskelig utvikling (Human Development Index).
Inntekter fra næring (% av BNP): 47 % industri, 43 % tjenester, 10 % landbruk.
Energibruk: Kull (60,9 %), olje (18,3 %), naturgass (7,9 %), vannkraft (2,6 %), kjernekraft (2,8 %), solkraft, vindkraft og andre fornybare energikilder (4,3 %), biodrivstoff (3,2 %).
CO_2-utslipp: 8,7 tonn per person.

Kilder: FN-sambandet Store norske leksikon IEA – Det internasjonale energibyrået Global Carbon Project

Verdt å få med seg om Kina

- Verdens nest største økonomi. Siden 1970-tallet har landet opplevd rask økonomisk vekst, og gått fra å være en fattig jordbruksøkonomi til å bli et industriland som står for en tredjedel av verdens vareproduksjon.
- Nr. 1 av 213 land når det gjelder totale CO_2-utslipp (slipper ut 12,3 milliarder tonn CO_2 per år)
- Nr. 29 av 213 land når det gjelder CO_2-utslipp utslipp pr. innbygger (8,7 tonn CO_2 per innbygger)
- I 2024 sto Kina for 32 % av verdens CO_2-utslipp fra fossile brensler og industri.
- Kina står for litt over halvparten av verdens kullproduksjon, og 71 % av landets energiproduksjon kommer fra kull.
- Kina har lenge vært passive i klimapolitikken, men har prioritert andre områder som å forsyne alle innbyggerne med energi og å håndtere forurensing fra industri og biler lokalt.
- Til tross for at Kina lenge har vist motstand mot bindene utslippsforpliktelser, lanserte myndighetene nye klimamål i 2025 som sier at landet skal redusere sine totale klimagassutslipp med 7-10 % innen 2035. Klimamålene har blitt kritisert for å være for svake.
- I 2024 stod Kina for rundt 30 % av de globale investeringene i fornybar energi, og er en stor aktør når det kommer til fornybar teknologi.

Kilder: Store norske leksikons Kina-sider, Energi og Klima, Global Carbon Project, CICERO, Our World in Data.

Tekna

Sakspapir Kina

Forhandlingstips

Kina har lenge argumentert for at de er et utviklingsland som historisk har stått for en liten del av de totale klimagassutslippene. Siden de vestlige industrilandene har stått for mesteparten av utslippene som har ført til global oppvarming, bør disse landene også ta det største ansvaret. Med sterk økonomisk vekst de siste tiårene har likevel Kinas historiske utslipp nå passert EU, og mange land mener det er på tide at Kina tar mer ansvar. Kina argumenterer på sin side for at når de kutter utslippene sine med 10%, kutter de mer enn hva USA og EU har gjort i det de referer til som «sammenlignbare perioder».

Mange land nyter godt av de billige forbruksvarene som produseres i Kina. USA er for eksempel en stor handelspartner. Samtidig er Kina en av verdens største produsenter av sentral teknologi for den grønne omstillingen, som f.eks. solceller, vindmøller og el-biler. Kina er derfor opptatt av å hindre at klimatiltak går utover eksporten av kinesiske varer, og er svært kritiske til handelsbarrierer satt opp av USA og EU, som f.eks. EUs karbongrensetoll (CBAM).

Kina kategoriseres fortsatt som et utviklingsland i klimaforhandlingene, og plikter dermed ikke å bidra med klimafinansiering til andre utviklingsland. Utviklingsland med lavere økonomisk vekst og svakere økonomier, som f.eks. Colombia og Nigeria, mener Kinas økonomi er så stor at det er på tide at de begynner å bidra med klimafinansiering. Kina mener derimot at bindene finansieringsavtaler eller endring av deres status som utviklingsland ikke er nødvendig, da de har støttet flere klimaprosjekter i utviklingsland de siste årene på eget initiativ og fortsatt er en økonomi i vekst.

På tidligere klimatoppmøter har Kina ofte alliert seg med andre store økonomier i vekst, som Sør-Afrika, India og Brasil. Disse har en avtale om å stå samlet når det gjelder store klimaspørsmål, så det kan være en god idé å fortelle Brasil hva dere mener og spørre om de er enige.